

РЕШЕНИЕ

№ 42540

гр. София, 18.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 21.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Биляна Икономова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10824** по описа за **2025** година докладвано от съдия Биляна Икономова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в ЗАНН във връзка с чл. 208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на „МК Брокерс“ АД, ЕИК[ЕИК], срещу Решение № 832/04.03.2025 г. по АНД № 12106/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 4-ти с-в.

Касаторът оспорва решението и моли за отмяната му. Твърди, че законът не изисква инвестиционният посредник /ИП/ да има отделна сметка, а – да отдели своите парични средства от тези на клиентите си, което било направено от дружеството на аналитично ниво. Не било съобразено, че видно от банково извлечение от дата 07.01.2022 г. от сметката [банкова сметка], по която се съхранявали клиентски парични средства, били събрани 79 144,37 лева с основание банкови такси – такса съхранение. Инвестиционният посредник бил допуснал съхранение на собствени парични средства по клиентска сметка, тъй като в случай, че банката събере сумата /банкови такси/ от клиентските активи, посредникът нямало да може да изпълни задължението си по сключената от името и за сметка на клиента сделка, по която се очаква плащане срещу прехвърляне на финансови инструменти, като акцентира върху обстоятелството, че това било изцяло в интерес на клиентите на дружеството. Не били обсъдени всички доказателства. При това и доколкото не било съобразено становището на жалбоподателя, било извършено от съда съществено процесуално нарушение. С НП били наложени няколко наказания, като била наложена изключително висока по размер санкция. Моли за отмяна на решението и потвърденото с него НП.

Касаторът „МК Брокерс“ АД, редовно призован, чрез процесуалния си представител поддържа

изложеното в жалбата. Твърди, че не е направен анализ на доказателствата по делото – банково извлечение, както и, че нямало нарушение по чл. 92, ал. 1 ЗПФИ, тъй като парите били разделени. В писмена защита са изложени подробни съображения за отмяна на решението на СРС и потвърденото с него ИП. Акцентираща върху необходимостта от защита интересите на клиентите си, като приема, че Тарифата за лихвите, таксите и комисионните на Банка ДСК ЕАД не е достатъчно основание ИП да не съхранява собствени средства по клиентски сметки. Счита, че е несправедливо да бъдат наложени 7 броя административни нарушения за едно и също нарушение, вкл. и поради това, че дружеството е с финансови загуби за 2024 г. в размер на 326 000 лева.

Ответникът Заместник-председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, редовно призован, не се явява. Чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна. Необсъждането на банковото извлечение от 07.01.2022 г. не било съществено процесуално нарушение, тъй като било съставено шест месеца преди датата на първото нарушение и касало обстоятелства извън предмета на делото. Видно от представеното писмо от ДСК посредникът имал освен сметки за клиентски активи и собствени средства, като именно от последните се теглели таксите и комисионните, предвидено в Тарифата на самата банка. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В писмени бележки излага подробни съображения, касаещи неоснователността на жалбата. Допълва, че СРС бил обсъдил всички становища на страните и представените доказателства и е мотивирал защо отхвърля възраженията им. Приема се, че дружеството има 3 банкови сметки /в лева, в евро и долари/, които са за съхранение на парични средства на клиенти, и в които се установява, че на 31.05.2022 г., 15.07.2022 г. и 31.08.2022 г. се съхранявали и собствени парични средства в нарушение на чл. 92, ал. 2, изр. Първо от ЗПФИ. Неоснователен е аргументът, че последното било с оглед събиране на такси и комисионни от обслужващата банка, за да не бъдат събрани такива от средствата на клиента. Правилно било отбелязано, че средствата на клиентите следва да бъдат отделени не само документално, но и фактически. Не се приема възражението, че всъщност средствата се отделяли на аналитично ниво, така че всеки момент да се знае какво е текущото салдо на всеки клиент, респ. салдото на собствените парични средства. Позовава се на разпоредбата на чл. 3 от Наредба № 58, от която ставало ясно, че се касае за отделяне на парични средства на клиенти от тези на ИП в отделни сметки. Видно от писмото на Банка ДСК АД, ИП има три сметки за съхранение на собствени средства, именно от които ще изтегли сумите за такси и комисионни, които й се дължат от ИП, а не от банковите сметки на негово име, в които се съхраняват клиентски парични средства. Това било посочено и в Тарифата за лихвите, таксите и комисионните на банката, като от къде тя щяла да събере дължимите й такси и комисионни е въпрос на отношенията между банката и ИП, като уреждането им не дерогирало императивното правило на чл. 92, ал. 2, изр. Първо ЗПФИ. Касало се за отделни деяния, извършени на различни дати, по отношение на различни по количество парични средства, съхранявани в различни банкови сметки. Процесните нарушения не били маловажни, не се касало за инцидентен случай, а и било недопустимо определяне на наказание под установения минимум в нарушение на чл. 27, ал. 5 ЗАНН. Отбелязва също, че неотделените собствени парични средства надхвърляли като размер този на наложената имуществена санкция. Моли решението да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, I касационен с-в, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от

АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, която го засяга негативно и подлежи на оспорване, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, тя е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: „МК Брокерс“ АД, ЕИК[ЕИК], било титуляр на банкови сметки в „БАНКА ДСК“, в т.ч. на такива за съхранение на собствени средства, но и на такива за съхранение на клиентски средства, в последния случай вече открити, а и активни към проверявания период, включително банкова сметка в щатски долари, тип разплащателна, открита на 25 август 2020 г., с номер [банкова сметка], банкова сметка в евро, тип разплащателна, открита на 25 август 2020 г., с номер [банкова сметка], и банкова сметка в лева, тип разплащателна, открита на 25 август 2020 г., с номер [банкова сметка]. При проследяване на информация по конкретни сметки и на конкретни дати от проверявания период /01.03.2022 г. – 10.10.2022 г./ било констатирано, че към определени дати по сметки на дружеството, предназначени за съхранение на клиентски средства, салдата надхвърляли сумите на клиентските средства. По допълнително предоставена информация от инвестиционния посредник било установено, че разликите се формирали от наличието и на собствени парични средства на посредника по всяка една от сметките, предназначени за съхранение на клиентски средства. Конкретните суми, представляващи собствени парични средства на „МК Брокерс“ АД, налични по сметки на дружеството, но предназначени за съхранение на клиентски средства, били, както следва:

- към 31 май 2022 г. в сметката с номер [банкова сметка] съхраняваните собствени парични средства на ИП възлизали на 36 970,87 щатски долара с легова равностойност 67 496,25 лева;
- към 31 май 2022 г. в сметката с номер [банкова сметка] съхраняваните собствени парични средства на ИП възлизали на 56 395,41 евро с легова равностойност 110 299,84 лева;
- към 15 юли 2022 г. в сметката с номер [банкова сметка] съхраняваните собствени парични средства на ИП възлизали на 41 229,66 щатски долара с легова равностойност 80 165,30 лева;
- към 15 юли 2022 г. в сметката с номер [банкова сметка] съхраняваните собствени парични средства на ИП възлизали на 13 771,47 евро с легова равностойност 26 934,65 лева;
- към 15 юли 2022 г. в сметката с номер [банкова сметка] съхраняваните собствени парични средства на ИП възлизали на 16 496,34 лева;
- към 31 август 2022 г. в сметката с номер [банкова сметка] съхраняваните собствени парични средства на ИП възлизали на 19 000,00 щатски долара с легова равностойност 37 160,77 лева и
- към 31 август 2022 г. в сметката с номер [банкова сметка] съхраняваните собствени парични средства на ИП възлизали на 10 304,22 евро с легова равностойност 20 153,31 лева.

Във всеки един от посочените седем случая отделно се констатирало неспазено от страна на „МК Брокерс“ АД, в качеството на ИП, приложимо изискване да отдели, при това не само аналитично /документално/, но и реално /фактически/, собствените си парични средства от тези на клиентите си, поради което било образувано административнонаказателно производство със съставяне на АУАН № Р-06-56/16.02.2023 г. за нарушения на чл. 92, ал. 2, изр. Първо ЗПФИ. С НП № Р-10-157/11.08.2023 г., издадено от Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, на дружеството са наложени 7 броя административни наказания „имуществена санкция“, всяко в размер на 10 000 лева, на основание чл. 290, ал. 9, т. 3, предл. Първо във връзка с ал. 1, т. 6 ЗПФИ. Тази фактическа

обстановка е установена от СРС въз основа на събрания и кредитиран доказателствен материал. Настоящата съдебна инстанция приема, че липсват основания за отмяна на оспореното съдебно решение и потвърденото с него ИП.

Съгласно чл. 290, ал. 9, т. 3, предл. Първо ЗПФИ за нарушения по ал. 1, т. 6, сред които и чл. 92 ЗПФИ, на юридическото лице се налага административно наказание „имуществена санкция“ в размер от 10 000 лева до 20 000 лева.

Съгласно чл. 92, ал. 2, изр. Първо ЗПФИ „инвестиционният посредник е длъжен да отдели своите финансови инструменти и парични средства от тези на клиентите си“.

В конкретния случай се установява по безспорен начин, че дружеството е инвестиционен посредник и като такъв е длъжен да изпълнява изискванията към него, поставени с императивната разпоредба на чл. 92 ЗПФИ. Споделя се твърдението на СРС, че отделянето на паричните средства се дължи не само документално, но и реално /фактическо/. Този извод се прави въз основа на разпоредбите на чл. 93 и чл. 94 ЗПФИ, регламентиращи съхранението на парични средства и финансови инструменти на клиенти, чл. 92, ал. 2, изр. второ и трето ЗПФИ, ал. 3 и ал. 4, изр. Първо ЗПФИ, съгласно които:

- ИП не отговаря пред кредиторите си с финансовите инструменти и паричните средства на своите клиенти;
- Не се допуска принудително изпълнение върху паричните средства и финансовите инструменти на клиенти за задължения на ИП;
- ИП не може да използва финансови инструменти на своите клиенти за собствена сметка, за сметка на други свои клиенти или за сметка на което и да е друго лице освен с изричното съгласие на клиента и при условия, определени с наредба;
- ИП не може да използва за собствена сметка парични средства на клиенти.

Правилно СРС не е кредитирал като писмено доказателство, оборващо констатациите на проверяващите представеното дневно извлечение за дата 07.01.2022 г., тъй като то предхожда датите на извършване на нарушенията с около 4 месеца и се отнася единствено за банковата сметка на дружеството в левове. Дори и да се приеме, че средствата в размер на 79 144,37 лева действително са събрани от обслужващата банка от сметка на ИП, в която се съхраняват клиентски парични средства, то това касае отношенията между ИП и банката, но не и задължението на ИП по чл. 92, ал. 2, изр. Първо ЗПФИ. Дали е извършено от банката нарушение на разпоредбата на чл. 92, ал. 5, изр. Първо от ЗПФИ, съгласно която „недействително спрямо клиента е прихващане, учредяване на обезпечение, както и други действия по отношение на негови финансови инструменти и/или парични средства, в резултат на които трето лице придобива право да се разпорежда с финансовите инструменти и/или парични средства на клиента, с цел удовлетворяване на вземане, което не е свързано със задължение на клиента или с услугите, предоставяни от инвестиционния посредник на клиента“, е неотнормено в конкретния случай. В съответствие с гореизложеното е и Тарифата за лихвите, таксите и комисионните на Банка ДСК АД, съгласно която такси и комисионни за ползвани услуги от сметки, служещи за съхранение на средства на трети лица, каквито безспорно се явяват клиентите на ИП, се събират от други платежни сметки, по които се съхраняват собствени за титуляря средства или на каса. Или иначе казано, банката ще изтегли сумите за такси и комисионни, които ѝ се дължат от ИП, от неговите собствени сметки, а не от банковите сметки на негово име, в които се съхраняват клиентски парични средства. В случая, видно от писмо на Банка ДСК АД, касаторът разполага към дата 02.11.2022 г. с открити преди датата на извършване на сочените нарушения разплащателни сметки за съхранение на собствени средства. Отделно от това, касаторът не отрича наличието на собствени парични средства по сметки за съхранение на клиентски активи,

като е ирелевантно обстоятелството поради какви причини и с какви мотиви е сторил това. От систематичното тълкуване на цитираните норми се обуславя извод, че инвестиционният посредник е задължен да депозира паричните средства на клиента отделно от всички сметки, използвани за държане на парични средства на ИП, като така уреденото задължение не зависи от никакви други условия или срокове.

Изводът, че дружеството ИП следва да отдели своите парични средства от тези на клиентите си реално /документално и физически/, като не е достатъчно това да е аналитично, както се твърди в жалбата, се прави и въз основа на разпоредбата на чл. 3, ал. 4 от Наредба № 58 от 28 февруари 2018 г. за изискванията за защита на финансовите инструменти и паричните средства на клиенти, за управление на продукти и за предоставяне или получаване на възнаграждения, комисиони, други парични или непарични облаги, издадена на основание чл. 4а, ал. 2, чл. 91, ал. 6, чл. 92, ал. 3, чл. 93, ал. 3 и 5, чл. 94, ал. 2, чл. 95, ал. 2, чл. 101 и § 11 от преходните и заключителните разпоредби от Закона за пазарите на финансови инструменти и е приета с Решение № 212-Н от 28.02.2018 г. на Комисията за финансов надзор, съгласно която „инвестиционният посредник депозира паричните средства на клиента в лице по чл. 93, ал. 1 от ЗПФИ по сметка или сметки отделно от всички сметки, използвани за държане на парични средства на инвестиционния посредник“.

Действително, съгласно чл. 3, ал. 1 от Наредба № 58 от 28 февруари 2018 г. „ИП поддържа отчетност и води сметки на финансовите инструменти и паричните средства на своите клиенти, които:

1. да му позволят във всеки един момент да разграничи държаните за един клиент активи от активите, държани за друг клиент, както и от собствените си активи;
2. отразяват точно финансовите инструменти и паричните средства, държани за клиентите;
3. могат да бъдат използвани за документална проследимост (одитна пътека)“,

но това задължение за водене на личните и клиентските активи е отделно, като от изпълнението му не се следва автоматичният извод за изпълнение на задължението по чл. 92, ал. 2, изр. Първо ЗПФИ. Разпоредбата обхваща всички случаи на неотделяне на паричните средства на клиентите и ИП независимо дали смесването е извършено по банкова сметка за съхранение на клиентски средства или на лични средства.

В допълнение следва да се посочи, че законодателят е този, който е осъществил преценката за наличие на риск при неизпълнение на задължението за разделно осъществяване на операции с лични средства и такива на клиенти, поради което фактическото наличие на риск за клиентите, касаещо събиране на такси и комисионни от банката, каквото се опитва да докаже касаторът, е ирелевантно.

При това безспорно се установява, че в случая ИП, като не е отделил своите парични средства от тези на клиентите си, на посочените дати, в посочените сметки и в посочените суми е извършил нарушение на чл. 92, ал. 2, изр. Първо ЗПФИ, като именно поради обстоятелството, че се касае за различни суми, съхранявани на различни дати по различни сметки, и в различна валута, се приема, че са извършени 7 броя административни нарушения. С оспореното НП административнонаказващият орган законосъобразно и явно справедливо на основание чл. 290, ал. 9, т. 3, предл. Първо във връзка с ал. 1, т. 6 ЗПФИ е наложил на дружеството в предвидения от законодателя минимален размер 7 броя административни наказания „имуществена санкция“ за деяния, всяко от което съставлява нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, с цел да се предупреди и превъзпита нарушителя /чл. 12 от ЗАНН/, при липсата на предпоставки за освобождаване от отговорност поради маловажност на случая, съобразявайки обществените отношения, които са засегнати, и, че нарушението не представлява по-ниска степен на

обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид, както и, че липсата на вредни последици сама по себе си не е основание за квалифициране на случая като маловажен. Дружеството е извършило няколко отделни нарушения, поради което и за всяко от тях се изтърпява отделно административно наказание /чл. 18 ЗАНН/. С оглед забраната на чл. 27, ал. 5 ЗАНН е недопустимо да се определя наказание под предвидения най-нисък размер, освен „в предвидените от закона случаи“, в обхвата на което изключение не попада настоящият казус.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила /чл. 221, ал. 2 АПК/.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 63д, ал. 1, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП във връзка с чл. 27е НЗПП в полза на ответника по касация се дължи юрисконсултско възнаграждение за осъществената защита за настоящата съдебна инстанция в размер на 130 лева, които следва да бъдат заплатени на КФН /по аргумент от чл. 2, ал. 3 от ЗКФН/.

Така мотивиран, **Административен съд София – град. I касационен с-в**

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 832/04.03.2025 г. по АНД № 12106/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 4-ти с-в.

ОСЪЖДА „МК Брокерс“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление - [населено място], р-н „С.“, [улица], ет. 4, представлявано от И. Т. В. и Ц. И. К. /заедно/, да заплати на Комисията за финансов надзор, със седалище – [населено място], сумата в размер на 130 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за настоящата съдебна инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: